

i en lignende Tid, men Tiden maa aabenbart være kortere efter den i det nuværende Budget fra Krigsministerens Side foreslaaede Affattelse, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale dette Underændringsforslag, som utvivlsomt nøiere udtrykker det paagjældende Sål, som skal nedsettes i Anledning af, at vi foreslaa negtet 113 Militærarbejdere til „anden Tjeneste“. — Forslaget under Nr. 90 af Udvalgets Flertal er en gammel Bekjendt. Jeg tror ikke, at der er mere Anledning nu end tidligere til at gaa ind paa dette Spørgsmaal. So længere Tiden skrider frem, jo nærmere maa vi staa ved at se den Slags Ting afgjorte og forhandlede ved en Revision. — Nr. 91 om Bestillingstillæg til en Officer som Konstruktor er et nyt Forslag. Jeg skal bemærke, at der ligeledes til den samme Officer paa Marine ministeriets Budget er forlangt et Bestillingstillæg af 300 Kr. Der have vi ved nærmere Overveielse troet at kunne lade det staa, og der bliver altsaa 700 Kr. tilovers til vedkommende Officere. Nebfættelsen er ikke foreslaet af Mangel paa Anerkjendelse af vedkommende Officers Dygtighed i sin Stilling eller deslige, men mere, fordi man af Princip ikke vil gaa ind paa saaledes gjennem Finantslovsbehandlingen at give saa mange Bestillingstillæg. — Det personlige Tillæg til Rustmesteren for Artilleriet, som Udvalget tilbels gaar ind paa under Nr. 92, er foranlediget ved den Anerkjendelse fra Udvalgets Side, at denne Mand efter sin Tjenestealder og sin Betydning for den Stilling, som han indtager, bør have Krag paa en saadan Forhøielse af sin Løn. — Naar der af Ministeren er foreslaet 1,200 Kr., har Udvalget skjønnet, at det efter tidligere Analogier mere passende kunde sættes til 800 Kr. — Forslaget under Nr. 93 angaar et Forlangende af en Sum til en fast Arbejder ved Inventariedepotet af 732 Kr., som Udvalget har troet at kunne foreslaa stræget. Jeg skal ikke opholde mig videre derved, da jeg tror, at Ministeren ikke vil gjøre nogen væsentlig Indvending mod dette Forslag, efter hvad der er forhandlet i Konferencen. — Det Spørgsmaal, der omhandles i Forslaget under Nr. 94, om en forhøiet Leie til Aalborg Kommune af Skydebanerne paa 370 Kr. har Udvalget ikke tiltraadt. Det er et Forslag af den høitærede Krigsminister, som findes motiveret i en Skrivelse, der er aftrykt i Betænkningen. Man figer, at paa Grund af Skydebanerne har Kommunen faaet mindre Forpagtningsafgift af det omliggende Terrain, end man tidligere har faaet, og Dækning herfor søger man at faae ved en høiere Leie af Skydebanerne. Det er imidlertid meget tvivlsomt, hvorvidt denne Aeggang i Priserne er foranlediget ved Skydebanerne, eller om den ikke er naturlig foranlediget ved hele det nuværende økonomiske Forhold. Men selv om det Første var Tilfældet, forekommer det mig at være for smaalt fra Aal-

borg Kommunes Side at gjøre saadanne smaa Krav gjældende ligeoverfor Krigsministeriet, da Aalborg som Garnisonsby jo iøvrigt har været fritagen for saa store Offre, som andre Byer under lignende Forhold have paataget sig ligeoverfor Krigsministeriet. — Under Nr. 95 har Udvalgets Flertal foreslaet det forlangte forhøiede Beløb til Leie af Samlings- og Undervisningslokaler samt Munderings- og Vaabenkamre nedfat med 1,720 Kr. Jeg skal henvise til Betænkningen og Anmærkningerne. Jeg tror ikke, at det kan paastaa med Rette, at man behøver at bevilge Mere i Leie til Krigsministeriet nu, end man tidligere har behøvet. At man i de forskellige Garnisonsbyer kan væsse det, er en anden Sag; men vi tro, at naar dette Beløb negtes, kan deri ligge en Anmodning til vedkommende Garnisonsbyer om ikke at benytte enhver given Leilighed til at søge at faae forøgede Indtægter. Vi maa jo engang komme til en alvorlig Overveielse af Fastsættelsen af Garnisonsstederne, og da vil det jo være naturligt, at flere af Forholdene kunne blive fastsatte mere stabilt, og man kommer da ogsaa til at tage noget Hensyn til de Kommuner, der med Hensyn til saadanne Forhold have stillet sig paa en liberal Maade overfor Krigsbestyrelsen. — Forslagene under Nr. 96—101, som ere stillede af Udvalget, skal jeg foreløbig ikke udtale mig nærmere om, inden jeg har hørt de videre Forhandlinger. Jeg henviser i saa Henseende dels til de Bemærkninger, der ere gjorte i Betænkningen, dels til Oplysningerne i Anmærk ingen. — Forslaget under Nr. 102 angaar en gammel Sag. Krigsministeriet har tidligere været enigt med Thinget i den Betragtning, at Udgifterne til Remontering ikke ere kalkulatoriske, men ere et bestemt forpligtende Beløb, indenfor hvilket Ministeriet skal holde sig, og saafremt Ministeriet paa Grund af Prisforholdene eller andre Omstændigheder med Hensyn til Hæstbestanden ikke er istand til at holde sig indenfor det Beløb, maa det paa sædvanlig Maade søge Tillægsbevilling. Det har Krigsministeriet tidligere gjort, og man har, naar man har anerkjendt Grundene, givet en saadan Bevilling. I de senere Aar har imidlertid Ministeriet opfundet en ny Theori, nemlig at det skal have det Antal Heste, som er normeret i Hærløven, og har Bemyndigelse til at staffe disse Heste uden Hensyn til Prisforholdene og hvilken Bevilling, der iøvrigt maatte være given. Det er altsaa et Slags Normalbudget, der paa dette Omraade skulde ligge i Hærløven for Krigsbestyrelsen. Denne forandrede Opsættelse har man gjentagende ved Behandlingen baade af Finantsloven og Statsrevisionens Betænkning nedlagt Indsigelse imod. Det Samme foreslaar Udvalgets Flertal. — Forslaget under Nr. 103 om en længere udgaaende Dvælse og det tilsvarende Forslag under Nr. 106 ere tidligere Bekjendte. Jeg skal ikke opholde mig nærmere ved dem. Jeg antager ikke, at de ville give